

ŻYC EWANGELIA

XVI NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 13,24-30 * 19.07.2020

Jezus opowiedział tłumom tę przypowieść: «Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: „Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc wziął się na niej chwast?” Odpowiedział im: „Nieprzyjazny człowiek to sprawił”. Rzekli mu słudzy: „Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go?” A on im odrzekł: „Nie, byście zbierając chwast, nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i powiążcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś zwieźcie do mego spichlerza”».

Boża cierpliwość. To ona jeszcze trzyma ten świat w tym miejscu. Bóg spokojnie i niespiesznie czeka na żniwa. Czeką, aż dobre nasienie dojrzeje. Wie dobrze, że nasiona, które posiał, były dobre, więc i plon, mimo chwastów, wydadzą dobry. Niezależnie, czy będzie stukrotny, pięćdziesięciokrotny czy trzydziestokrotny. Każdy plon z dobrego ziarna będzie radością dla Pana Żniwa. Nam pozostaje wzrastać na Jego roli, nie oglądając się na to, że chwasty próbują nam odebrać drogocenne światło i wodę; cierpliwie czekać i prosić, by wyprawił robotników na swoje żniwo.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Kto obsiewa moją myśl i moje serce? Jakim ziarnem zasiewam codziennie role ludzkich serc, i jakie zbieram plony?

Do wykonania: Będę cierpliwy w oczekiwaniu na plon moich poczynań. Chrystus czeka, ja też poczekam.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

22.07 (środa) Święto św. Marii Magdaleny

Maria z Magdali (Magdalena), wierna uczennica Chrystusa Pana, była przy Jego śmierci i pierwsza ujrziała Go po zmartwychwstaniu wczesnym rankiem dnia paschalnego (Mk 16, 9). Na początku III wieku św. Hipolit nazwał ją Apostolką Apostolów, ponieważ to ona oznajmiła uczniom o zmartwychwstaniu Jezusa. Jej kult w całym Kościele zachodnim rozpowszechnił się od XII wieku. W czerwcu 2016 roku wspomnienie św. Marii Magdaleny zostało przez papieża Franciszka podniesione do rangi święta.

23.07 (czwartek) Święto św. Brygidy, zakonnicy, patronki Europy

Brygida urodziła się w roku 1303 koło Uppsali w Szwecji. Jako młodą dziewczynę wydano ją za mąż. W małżeństwie miała ośmioro dzieci, które bardzo starannie wychowała. Wśród nich była późniejsza św. Katarzyna (1331-1381). Należała do III Zakonu św. Franciszka. Po śmierci męża zapragnęła życia bardziej ascetycznego, niż prowadziła w świecie. Założyła Zakon Najświętszego Zbawiciela (brygidka). Dała wszystkim przykład wielkich cnót. Napisała

wiele dzieł mistycznych, w których opowiada o swoich przeżyciach i objawieniach. Zmarła w Rzymie 23.07.1373 roku. W 1999 roku Jan Paweł II ogłosił św. Brygidę patronką Europy.

24.07 (piątek) Wspomnienie św. Kingi, dziewicy

Kinga urodziła się w roku 1234 jako córka króla węgierskiego Beli IV (1235-1270). Była siostrą św. Małgorzaty Węgierskiej oraz bl. Jolanty, a ciotką św. Elżbiety z Turynii (+ 1231). Została żoną Bolesława V Wstydliwego, księcia krakowskiego i sandomierskiego. Współdziałała z nim dole i niedole długiego i trudnego panowania, będąc prawdziwą matką biednych i wszystkich strapionych. Po śmierci męża (1279) wstąpiła do ufundowanego przez siebie klasztoru klarysek w Starym Sączu, łącząc z duchem surowej pokuty wewnętrzną franciszkańską radość doskonałą z cierpieniem i trudnościami życiowymi. Zmarła w Starym Sączu 24 lipca 1292 roku. Kult jej rozpoczął się zaraz po śmierci.

25.07 (sobota) Święto św. Jakuba, Apostoła

Jakub zwany Większym był synem Zebedeusza i Salome. Jego młodszym bratem był św. Jan Ewangelista (Mk 1,19). Obaj byli rybakami mieszkającymi nad Jeziorem Galilejskim. Jan Ewangelista podaje, że byli współnikami św. Piotra Apostoła. Ich matka, Salome, należała do grona niewiast, które w niektórych okresach publicznej działalności Jezusa towarzyszyły Mu i obsługiwały (Mk 15,40). Wraz z Piotrem i Janem, Jakub był jednym z pierwszych uczniów Pana Jezusa i należał do grupy Apostołów najbliższych Jezusowi. Wybrany na apostoła, stał niemal zawsze na ich czele. Można powiedzieć, że należał do uprzywilejowanej grupy uczniów Pana Jezusa, którzy byli świadkami wskrzeszenia córki Jaira, przemienienia na Górze Tabor oraz modlitwy w Ogrójcu. Był także świadkiem drugiego cudownego połowu ryb, o którym mówi św. Jan w swojej Ewangelii. Tradycja podaje, że św. Jakub Większy po Zesłaniu Ducha Świętego udał się do Hiszpanii, żeby tam głosić Dobrą Nowinę. Z tego też zapewne powodu jest on szczególnie czczony właśnie w Hiszpanii i w Portugalii – jest pierwszym patronem tych krajów. Następnie, po niewielkich osiągnięciach misyjnych na tamtejszych terenach, wrócił do Judei i w Kościele czasów apostołskich odgrywał rolę pierwszoplanową. Był pierwszym biskupem Jerozolimy. Dzieje Apostolskie wspominają o św. Jakubie dwa razy: kiedy wymieniają go na liście Apostołów (Dz 1, 13) oraz przy wzmiance o jego męczeńskiej śmierci (Dz 12, 1-2). Apostoł Jakub zginął jako pierwszy z dwunastu apostołów. Jego szczątki znajdują się prawdopodobnie w Santiago de Compostela, przeniesione w VII wieku z Jerozolimy.

WARTO WIEDZIEĆ

Znaczenie duchowe szkaplerza –

1. Szkaplerz jest Szatą Maryi, jest znakiem pokuty i nawrócenia. Kto przyjmuje Szkaplerz św., wyrzeka się złego ducha, odnawia przyrzeczenia Chrztu św. i oddaje się Maryi jako Jej dziecko. Kto przyjmuje Szkaplerz, przyjmuje, jak św. Jan Apostoł pod Krzyżem, Maryję do siebie, by żyć w zjednoczeniu z Nią i Jej służyć.
2. Szkaplerz oznacza poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi i naśladowanie Jej cnót, szczególnie cnoty czystości i pokory. „Niech wszyscy noszący Szkaplerz św., który jest pamiątką otrzymaną od Matki Bożej, widzą w nim oznakę poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Dziewicy” (św. Jan Paweł II).
3. Szkaplerz oznacza przymierze przyjaźni z Maryją, w którym Ona zobowiązuje się dopomóc nam do zbawienia i uświęcenia, a my zobowiązujemy się do Jej naśladowania, służenia Jej i rozszerzania Jej czci.
4. Szkaplerz oznacza habit Zakonu poświęconego służbie i czci Matki Bożej. Przyjmując Szkaplerz, pragniemy odtąd żyć tym samym duchem Karmelu, pełnić tę samą misję i żyć w zjednoczeniu z Maryją, dla Maryi, przez Maryję i w Maryi.